धृष्टद्युम्नोऽपि कैतव्यमुलूकमिदमब्रवीत्। सुयोधनो मम वचो वक्तव्यो नृपतेः सुतः।
अहं द्रोणं हनिष्यामि सगणं सहबान्धवं। कर्त्ता चाऽहं तथा कर्म्म यथा नाऽन्यः करिष्यति।
तमब्रवीद्धर्म्मराजः कारुण्यार्थं वचो महत्। नाहं ज्ञातिवधं राजन् कामयेयं कथञ्चन। ५६९०
तवैव दोषाद्दुर्ब्बुद्धे सर्व्वमेतत्त्वनावृतं। अवश्यञ्च मया कार्य्यं सर्व्वेषाञ्चरितं महत्।
स गच्छ माचिरं तात उलूक यदि मन्यसे। इह वा तिष्ठ भद्रं ते वयं हि तव बान्धवाः।
उलूकस्तु ततो राजन् धर्म्मपुत्त्रं युधिष्ठिरं। आमन्त्र्य प्रययौ तत्र यत्र राजा सुयोधनः।
इत्युक्तः कितवो वाक्यमुपधार्य्य च यत्नतः। अनुज्ञातो निववृते पुनरेव यथागतं।
उलूकस्तत्र आगम्य दुर्य्योधनममर्षणं। अर्ज्जुनस्य समादेशं यथोक्तं सर्व्वमब्रवीत्। ५६९५
वासुदेवस्य भीमस्य धर्म्मराजस्य पौरुषं। नकुलस्य विराटस्य द्रुपदस्य च भारत।
सहदेवस्य च वचो धृष्टद्युम्नशिखण्डिनोः। केशवार्ज्जुनयोर्वाक्यं यथोक्तं सर्व्वमब्रवीत्।
कैतव्यस्य तु तद्वाक्यं निशम्य भरतर्षभः। दुःशासनञ्च कर्णञ्च शकुनिञ्चापि भारत।
आज्ञापयत राज्ञश्च बलं मित्रबलं तथा। यथा प्रागुदयात् सर्व्वे युक्तास्तिष्ठन्त्यनीकिनः।
ततः कर्णसमादिष्टा दूताः संत्वरिता रथैः। उष्ट्रवामीभिरप्यन्ये सदश्वैश्च महाजवैः। ५७००
तूर्णं परिययुः सेनां कृत्स्नां कर्णस्य शासनात्। आज्ञापयन्तो राज्ञश्च योगः प्रागुदयादिति।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि उलूकदूतागमनपर्व्वणि उलूकापयाने द्विषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः ॥ १६२ ॥

॥ सञ्जय उवाच ॥ उलूकस्य वचः श्रुत्वा कुन्तीपुत्त्रो युधिष्ठिरः। सेनां निर्यापयामास धृष्टद्युम्नपुरोगमां।
पदातिनीं नागवतीं रथिनीमश्वहन्दिनीं। चतुर्व्विधबलां भीमामकम्प्यां पृथिवीमिव।
भीमसेनादिभिर्गुप्तां सार्ज्जुनैश्च महारथैः। धृष्टद्युम्नवशां दुर्गां सागरस्तिमितोपमां।
तस्याग्रे महेष्वासः पाञ्चाल्यो युद्धदुर्म्मदः। द्रोणप्रेप्सुरनीकानि धृष्टद्युम्नो व्यकर्षत। ५७०५
यथाबलं यथोत्साहं रथिनः समुपादिशत्। अर्ज्जुनं सूतपुत्त्राय भीमं दुर्य्योधनाय च।
धृष्टकेतुञ्च शल्याय गौतमायोत्तमौजसं। अश्वत्थाम्ने च नकुलं शैब्यञ्च कृतवर्म्मणे।
सैन्धवाय च वार्ष्णेयं युयुधानं समादिशत्। शिखण्डिनञ्च भीष्माय प्रमुखे समकल्पयत्।
सहदेवं शकुनये चेकितानं शलाय च। द्रौपदेयांस्तथा पञ्च त्रिगर्त्तेभ्यः समादिशत्।
वृषसेनाय सौभद्रं शेषाणाञ्च महीक्षितां। स समर्थं हि तं मेने पार्थादभ्यधिकं रणे। ५७१०
एवं विभज्य योधांस्तान् पृथक् च सह चैव ह। ज्वालावर्णो महेष्वासो द्रोणमंशमकल्पयत्।
धृष्टद्युम्नो महेष्वासः सेनापतिपतिस्ततः। विधिवत् व्यूह्य मेधावी युद्धाय धृतमानसः।
यथोद्दिष्टानि सैन्यानि पाण्डवानामयोजयत्। जयाय पाण्डुपुत्त्राणां यत्तस्तस्थौ रणाजिरे।

इति श्रीमहाभारते उद्योगपर्व्वणि उलुकदूतागमनपर्व्वणि सेनापतिनियोगे त्रिषष्ट्यधिकशततमोऽध्यायः समाप्तञ्च उलूकदूतागमनपर्व्व ॥ १६३ ॥